

ת"פ 6733/05/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשם - יוסף זיאדנה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6733-05-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' זיאדנה

בפני
בעניין: כבוד השופט הישם אבו שחאדה
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
רמלה ע"י עוה"ד חן זערור

נגד

הנאשם - יוסף זיאדנה ע"י עוה"ד כריסטינה
חילו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין של תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.8.14 בשעה 11:41 או בסמוך לכך, סמוך למחלף בן שמן, הסיע הנאשם ברכבו ארבעה תושבי האזור בלא שהיה בידם היתר שהייה כדין בישראל.
2. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ואשר ממנו עולים הנתונים הבאים: הנאשם כיום בן 25 שנים נשוי ואב לשתי בנות בגילאי שנתיים ושנה; הנאשם עובד בתחום השיפוצים ואף הציג מכתב המלצה ממעסיקו על כך שהוא מרוצה מעבודתו; הנאשם הביע חרטה על מעשיו; אין לנאשם רישום פלילי קודם; על כן, שירות המבחן המליץ להשית עליו מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.
3. באת כוח המאשימה טענה שיש לתת משקל למספר הנוסעים שהיו ברכב ולכן העונש הראוי בנסיבות העניין הוא עונש של מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות בתוספת קנס כספי ופסילת רישיון הנהיגה של הנאשם. לעומת זאת, באת כוח הנאשם הדגישה את הנתונים החיוביים שפורטו לעיל בתסקיר וכן הפנתה למצבו הכלכלי הרעוע, לרבות לאור העובדה שהוצא כנגדו צו כינוס לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש] תש"ם-1980 על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע. לכן, טענה שיש להסתפק ברכיבי הענישה כפי שהומלצו על ידי שירות המבחן.

4. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה הלנה והעסקה של תושב האזור נקבעה ב- רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.2.06) (להלן: **הלכת אבו סאלם**). להלן תמצית הכללים שנקבעו באותה הלכה לגבי הענישה הראויה בעבירות מעין אלה.

א. להלכה שנקבעה ב-רע"פ **5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769**, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסודי בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 להלכת **אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 להלכת **אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 להלכת **אבו סאלם**);

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש לתת לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 להלכת **אבו סאלם**).

5. תיקון 113 לחוק העונשין לא שינה דבר מהכללים שנקבעו בהלכת **אבו סאלם** לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת תושב זר. אביא מספר דוגמאות לרמת הענישה מהפסיקה של בית המשפט העליון שניתנה לאחר תיקון 113 לחוק העונשין:

א. רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.4.16) במקרה זה המבקש הסיע שלושה תושבי אזור שלא כדין. המבקש היה בן 40, נשוי ואב לשבעה ילדים עם בעיות כלכליות קשות ובת עם מצב רפואי מורכב ואשתו עברה אירוע מוחי. למבקש היה רישום פלילי בעבירות שוחד. בית המשפט השלום השית עליו 80 ימי מאסר שירוצו בדרכ של עבודות שירות ומאסר על

תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2572/16 **סוויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16) במקרה זה הוגשו כנגד המבקש שני כתבי אישום נפרדים שעניינם הסעה שלא כדין. באישום הראשון היה מדובר בהסעה של שלושה נוסעים ובאישום השני היה מדובר בהסעה של ארבעה נוסעים. הנאשם הודה בשני כתבי האישום. בית המשפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס בסך של 2500 ₪. בית המשפט השלום החליט שלא לחלט את רכבו של המבקש. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 323/17 **יאסין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.1.17) כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט השלום ואשר כלל שני אישומים. לפי האישום הראשון, הסיע ברכבו שני תושבי האזור. לפי האישום השני, הסיע ברכבו שלושה תושבי האזור. המשיב היה נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי ומצבו הכלכלי היה קשה וננקטו נגדו הליכי פשיטת רגל. בית המשפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

6. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם, נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה וכן קנס כספי.

7. לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. נסיבותיו האישיות של הנאשם יילקחו בחשבון בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם.

8. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי קודם; היותו נשוי ואב לשני ילדים שפרנסתם עליו; ההשלכות של השתת מאסר, גם אם בדרך של עבודות שירות, על רציפות עבודתו ועקב כך גם על בני ביתו.

נתונים אלה, מחייבים להציב את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, לגבי מכלול רכיבי הענישה שציינתי.

9. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות. הנאשם יתייצב ביום 23.1.19 במפקדת מחוז דרום של שב"ס בשעה 08:00 לצורך תחילת ריצוי עבודות השירות שיבוצעו בבית אבות משען של עמותת יחדיו ברחוב אלפסי 12 בבאר שבע.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חודשיים פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 2,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, במעמד הצדדים.